

Να μας ζήσουν τα... «Γεράκια»

«Οι παλιές αγάπες παν στον παράδεισο» τραγουδούσαν πριν από λίγα χρόνια οι Πυξ Λαξ. Δεν ξέρω κατά πόσο τα λόγια του Φίλιππου Πλιάτσικα είναι όντως αληθινά. Άλλωστε δεν έχω επισκεφθεί τον παράδεισο για να ξέρω αν όντως οι παλιές αγάπες αγαλλιάζουν στις σκιές του. Ξέρω πως σίγουρα δεν σε αφήνουν να ησυχάσεις. Πάντα βρίσκουν το τρόπο να βρεθούν μπροστά σου - ως δια μαγείας; μπα δεν το πιστεύω - θυμίζοντας σου παλιές στιγμές που έζησες στην θαλαπωρή της αγκαλιά τους.

Και πριν οι γνωστοί καλοθελητές κάνουν την εμφάνιση του, καταδίδοντας τον γράφοντα στην σύζυγο του, να αναφέρουμε πως στην συγκεκριμένη περίπτωση τον ρόλο του άτιμου θηλυκού έχει επωμιστεί η αθλητική δημοσιογραφία, πόσο το οποίο στο παρελθόν υπηρέτησα και το οποίο ενίοτε με... αναγκάζει να εισέλθω στα περιβόλια του συνάδελφου και καλού φίλου, Παναγιώτη Νικολάου. Βέβαια η συγκεκριμένη περίπτωση κάθε άλλο παρά ως αγγαρεία μπορεί να χαρακτηριστεί. Ο σωστότερος χαρακτηρισμός θα ήταν ο συνδυασμός υποχρέωσης - για ευνόητους λόγους - με - αρκετή, θα πρέπει να σημειωθεί - δόση ευχαρίστησης.

Και αν ο τίτλος του σημερινού κειμένου δεν σας έχει ήδη οδηγήσει σε ασφαλή συμπεράσματα, να αναφέρουμε πως πρόκειται για την Κυπριακή, το οίκημα της οποίας ήταν - το περασμένο Σάββατο - ντυμένο στα χρυσοπράσινα. Και αυτό γιατί στο auditorium της, η ποδοσφαιρική ομάδα των Κυπρίων του Σίδνεϊ είχε το πάρτι των - 30στων, παρακαλώ - γενεθλίων της. Έχουν άλλωστε περάσει τριάντα ολόκληρα χρόνια από την μέρα εκείνη που μια παρέα νεαρών Ελληνοκυπρίων - παιδιά της γενιάς εκείνης που είδε τα όνειρα της να διαλύονται και την Τουρκική εισβολή να μοιράζει την πα-

Γράφει ο Σάββας Λιμναίτης

slimnatitis@optusnet.com.au

τρίδα τους στα δύο, είχαν φτάσει πρόσφατα στην Αυστραλία αναζητώντας μια δεύτερη ευκαιρία και το δικαίωμα να ξεκινήσουν εκ νέου την ζωή τους - έβαζε τις βάσεις για την δημιουργία ενός ποδοσφαιρικού συλλόγου, ο οποίος θα τους αντιπροσώπευε απόλυτα.

Ο σκοπός της νεοσύστασης ομάδας ήταν εξαιρετικής ξεκάθαρος, έστω και αν στην πορεία κάποιες επιτυχίες οδήγησαν σε μεγαλεπήβολα - και ανυπόστατα, εν τέλει - σχέδια, στέλνοντας το μπάτζετ του συλλόγου κυριολεκτικά στα ύψη και το σύλλογο στα πρόθυρα... νευρικής κρίσης: να δωθεί δηλαδή το ερέθισμα στην νεολαία τόσο της Κυπριακής πατριάς όσο και της ευρύτερης Ελληνοαυστραλιανής κοινωνίας του Σίδνεϊ να επιλέξει ως μέσον ψυχαγωγίας και εκτόνωσης τον αθλητισμό, και να αποφυγεί τα σκοτεινά εκείνα μονοπάτια που οδηγούν σε κακές παρέες, μπυραρίες και άλλα αμφιβόλου... ταυτότητας κέντρα διασκέδασης (εννοείται και από όλα τα συνεπακόλουθα της ρέμπελης ζωής).

Τριάντα χρόνια ζωής λοιπόν. Τριάντα χρόνια γεμάτα χαρές, επιτυχίες αλλά και κάποιες απογοητεύσεις, οι οποίες ό-

χι μόνο δεν αποδυνάμωσαν αλλά έδωσαν το έναυσμα για νέες μάχες, συγκεντρώνοντας τους Κυπρίους γύρω από την αγαπημένη τους ομάδα. Άλλωστε πέραν της ποδοσφαιρικής του υπόστασης ο σύλλογος των «Γερακιών του Στάνμορ» (όπως είναι πλέον γνωστός ο σύλλογος) λειτουργήσε και ως φορέας επαφής και συγκέντρωσης ομοϊδεατών και μέσα από τα σπλάγνα ξεπήδησαν φίλιες που έχουν αντέξει το τεστ του χρόνου.

Πίσω όμως στην εκδήλωση. Από το φουαγιέ κιόλας ο επισκέπτης έπαιρνε μια πρώτη γεύση του τι θα ακολουθήσει. Παραβάν με αποκόμματα του παροικιακού Τύπου - αφιερώματα εννοείται στα «Γεράκια» και τις επιτυχίες τους - έδιναν το στίγμα της μέχρι τώρα πορείας της ομάδας στα ποδοσφαιρικά σαλόνια του Σίδνεϊ. Ο χώρος της εκδήλωσης στολισμένος με χρυσοπράσινα μπαλόνια και στολές των Hawks, ενώ στο μικρόφωνο ο Κον Παύλου και ο Γιώργος Κίρζης (αμφότεροι τώως πρόεδροι του συλλόγου) επιχείρησαν μια σύντομη αναφορά στην τριαντάχρονη ιστορία της ομάδας (στην αγγλική και ελληνική αντίστοιχα). Παράλληλα χάρη στην γιγαντοοθόνη που είχε στηθεί και η οποία αναμετάδιδε παλιούς αγώνες των «Γερακιών», ο επισκέπτης μπορούσε να αφησιωθεί εξ ολοκλήρου σε ένα ταξίδι προς το χτες, είτε αναπολώντας στιγμές που ο ίδιος έζησε, είτε αναγνωρίζοντας ανάμεσα στους πρωταγωνιστές κάποιους εκ των προγόνων του.

Η βραδιά όμως είχε στηθεί - επιδέξια, πρέπει να ομολογηθεί - όχι τόσο για να «διδάξει» τους νέους, όσο για να τιμήσει τους παλιούς, αναγνωρίζοντας έτσι και επίσημα την προσφορά τους στον σύλλογο. Οι τελευταίοι - παράγοντες, προπονητές αλλά και ποδοσφαιριστές - απάντησαν θετικά στο κάλεσμα της τωρινής διοίκησης, και αφού πρώτα άφησαν στην άκρη τυχόν μικροπαρεξηγήσεις και αντιπαραθέσεις, έδωσαν σύσσωμοι το παρών τους, και στα πηγαδάκια που είχαν σχηματιστεί αναπολούσαν από

Ο κ. Χρήστος Γεωργίου

κοινού τις παλιές, καλές μέρες.

Θα πρέπει επίσης να σημειώσουμε την συγκίνηση στην φωνή του προέδρου της ομάδας κ. Παναγιώτη Αντωνίου όταν κάλεσε στην σκηνή τον συνταξιούχο και φανατικό φίλο του συλλόγου, κ. Χρήστο Γεωργίου, προκειμένου να τον τιμήσει για την προσφορά του. Παρά τα χρόνια του, ο τελευταίος δεν χάνει εντός έδρας αγώνα των «Γερακιών», έστω και αν αναγκάζεται να αλλάξει τρία συνολικά λεωφορεία προκειμένου να φτάσει στο Arlington Oval, την έδρα δηλαδή των Κυπρίων. Μάλιστα σε δύο περιπτώσεις «άνοιξε» για τα καλά το κομπόδεμα του, παραδίδοντας στους διοικούντες τους Χοκς δύο επιταγές, με ποσά τα οποία άντλησε από την πενιχρή του σύνταξη, αφήνοντας άναυδους τους διοικούντες.

Πάντως την παράσταση έκλεψε ο πρώην πρόεδρος του συλλόγου και εκ των ιδρυτικών του μελών κ. Πελοπίδας Κεραυνός, με τα παράπονα που εξέφρασε. Παράπονα τα οποία αφορούν τον λιγοστό αριθμό φιλάθλων που παρακολουθούν τους αγώνες της Στάνμορ Χοκς. «Στην αίθουσα σήμερα βρίσκονται γύρω στα 350 άτομα. Την περασμένη αγωνιστική μέτρηση τους φιλάθλους που ήρθαν στο γήπεδο και ήταν μόλις έντεκα και... μισός» είπε χαρακτηριστικά ο γνωστός ποδοσφαιροπατέρας. Θυμίζουμε απλά πως η Στάνμορ Χοκς έχει τεματίσει στην πρώτη τετράδα του πρωταθλήματος της 1ης κατηγορίας NNO (δίνει μάλιστα την Κυριακή τον πρώτο της αγώνα για τα πλείοις, υποδεχόμενη στο γήπεδο της την Σίδνεϊ Γουόντερερς). Πόσοι άραγε από τους φίλους της θα ήταν στο πλευρό της αν η χρονιά θεωρείτο ως αποτυχημένη;

Σίγουρα πάντως οι επισημάνσεις του κ. Πελοπίδα κάθε άλλο παρά ως.. κεραινοί εν αιθρία μπορούν να χαρακτηριστούν. Άλλωστε το ίδιο - ίσως και χειρότερο - πρόβλημα αντιμετωπίζουν και οι λίγες Ελληνικές ομάδες - μετριούνται κυριολεκτικά στα δάκτυλα του ενός χεριού - που παραμένουν ενεργές στο Σίδνεϊ. Περισσότερο όμως επί του συγκεκριμένου προβλήματος - κοινωνικό περισσότερο από αθλητικό - λίαν συντόμως.

ΥΓ: Οι πρωτοπόροι της Στάνμορ Χοκς: Νίκος Μαυράκης, Πελοπίδας Κεραυνός, Γεώργιος Κίρζης, Φωκός Φωκάς, Μιχάλης Θωμάς, Κώστας Αντωνίου, Φήμη Αβραμίδου και Μαρία Τούλλουρου. Εν ολίγοις, το πρώτο διοικητικό συμβούλιο της ποδοσφαιρικής ομάδας των Κυπρίων του Σίδνεϊ.

Παλιοί παράγοντες των Στάνμορ Χοκς κόβουν από κοινού την γενέθλια τούρτα